

REPORT

Konferencja Naukowa

Cantabo et psalmum dicam (Ps 57,9).

Muzyka liturgiczna w życiu Kościoła

Wydział Teologiczny Uniwersytetu Śląskiego

Katowice, 15 listopada 2018

Od wieków muzyka służy liturgii, ozdabia ją i dopełnia, stając się istotnym elementem celebracji, pozwalającym lepiej zrozumieć sprawowane obrzędy oraz umożliwiającym modlitwę i medytację nad słowem Bożym. Na tym gruncie, z biegiem czasu, krystalizowało się wiele form i gatunków muzycznych: od chorału gregoriańskiego – do dziś uważanego za pierwszy śpiew Kościoła, przez chóralną twórczość wielogłosową, aż po liturgiczny akompaniament organowy, bez którego trudno wyobrazić sobie współczesną, uroczyste sprawowaną celebrację liturgiczną. W obecnych czasach muzyka liturgiczna sytuuje się w przestrzeni pomiędzy szeregiem norm i zaleceń wydanych przez Urząd Nauczycielski Kościoła co do sposobów jej doboru i wykonania, a jednocześnie opatrzona jest często sekwencją zaniedbań i nadużyć w jej przygotowaniu i praktyce. W związku z tym potrzeba ogromnej troski o prawdziwie piękną i godną muzykę pozostającą w służbie Najwyższemu.

Jedną z wykazywanych form takiej troski jest podejmowanie tematyki muzyki liturgicznej w refleksjach naukowych, dyskusjach oraz praktyce wykonawczej. Tak właśnie stało się 15 listopada 2018 r. w Uniwersytecie Śląskim w Katowicach, gdzie odbyła się konferencja naukowa, zatytułowana *Cantabo et psalmum dicam (Ps 57,9). Muzyka liturgiczna w życiu Kościoła*, współorganizowana przez Wydział Teologiczny UŚ, Stowarzyszenie Polskich Muzyków Kościelnych oraz Archidiecezjalną Komisję Muzyki Sakralnej.

W programie konferencji, po wygłoszonych słowach wstępu ze strony organizatorów, znalazły się referaty poru-

szające różne aspekty składające się na ostateczny kształt muzyki w liturgii. Dr Jan Gładysz przybliżył historię i przeznaczenie *Pieśni ku czci Matki Bożej Tuchowskiej*. Dr Michał Duźniak skupił się z kolei na bogatej historii organów znajdujących się w kościele MB Bolesnej w Rybniku – rodzinnym mieście ks. prof. Antoniego Reginka. Wzmianki na temat pierwszego instrumentu z XVI/XVII w. znajdują się w aktach wizytacyjnych archidiaconatu opolskiego. W XVIII w. wykorzystywano tam do celów liturgicznych instrumenty dęte. Kolejne organy zbudowano dla murywanego kościoła na początku XIX wieku, a pod koniec starano się już o kolejny instrument, który zbudowała rodzima firma Heinricha Dürschlaga. Obecne, 35-głosowe organy Dominika Biernackiego pochodzą z 1962 r. i służą z powodzeniem zarówno w liturgii, jak i działalności koncertowej. Ostatni z prelegentów, ks. mgr lic. Piotr Borowiak, poruszył kwestię *Formacji muzycznej w śląskich seminariach*, które, jako miejsca kształtowania pokoleń przyszłych księży, odgrywają znaczącą rolę w budowaniu ich wrażliwości na muzykę liturgiczną oraz poczucia odpowiedzialności za jej rangę i kształt.

Kulminacyjnym punktem spotkania, a zarazem jego głównym powodem było uroczyste wręczenie księgi jubileuszowej ks. prof. Antoniemu Reginkowi z okazji 70. rocznicy urodzin. Stała się ona wyrazem wdzięczności i uznania dla jego wieloletniej pracy na gruncie diecezjalnym, archidiecezjalnym i ogólnopolskim.

Dedykowana jubilatowi księga, prócz szeregu listów gratulacyjnych oraz tekstów dotyczących jego osoby, zawiera 29 opracowań poruszających tematykę szeroko pojętej muzyki kościelnej, duszpasterstwa, duchowości i wychowania muzycznego. Całość dopełniają natomiast *Recenzje i Omówienia* oraz *Sprawozdania*.

Konferencja połączona ze wspomnianą uroczystością zwieńczona została koncertem *Franciszek Karpiński symfonicznie...* w wykonaniu chóru uczniów Maestro Antoniego oraz orkiestry studentów AM w Katowicach pod dyrekcją ks. Bartosza Zygmunta. Z całości wydarzenia wypływa natomiast refleksja, że warto podejmować wysiłki zmierzające do budowania piękna muzyki liturgicznej, gdyż przynoszą one wspaniałe owoce, czego dowodem jest chociażby dorobek Księdza Jubilata. Warto również doceniać trud wkładany przez ludzi, którzy swoją pracą dążą do budowania „lepszego jutra”, z szacunkiem dla przeszłości, a jednocześnie nowymi perspektywami dla wspólnej troski o muzyczno-liturgiczny skarbiec.

Ewelina Szendzielorz